

прошедше неопредѣленно и второ-то прошедше опредѣленно на други-те глаголи, както читáлъ ёсмь, читáлъ бѣхъ, прочитáли бѣхмѣ.

§ 48. Освѣнь причастія-та отъ глаголы-те происходятъ и *дѣепричастія-та*, или *отълаголны-те нарѣчія*.

Дѣепричастіе-то не ся скланява, сирѣчь има въ вси-те числа толко по единъ падежъ.

Окончанія-та неговы сж за настоящо-то време един. чис. м. и с. родъ ѡй, ѡ, средный-а родъ има толко усѣчно-то жен. ши, множ. общо ше за прешед. ый, з. жен. ши, общо ше.

§ 49. Премѣнуванье-то на окончанія-та, що става въ наклоненія-та, времена-та, числа-та и лица-та на глаголы-те ся выба *спряженіе*.

Спряженія сж три, они сж отличавхтъ отъ помежду си отъ първо-то и второ-то лице на настояще-то време.

Първо-то спряженіе въ първо-то лице кончава на ю, во второ-то на *еши*, както: вї-ю, вї-éши, глагól-ю, глагól-еши.

Второ-то на Ѹ и *еши*; както: плет-Ѹ, плет-éши.